

Nf. 59.5.

52
33

SPECIMEN
VARIANTIVM LECTIONVM
CODICVM HEBRAICORVM MSS.
ERFVRTENSIVM
IN PSALMIS.

CONSENTIENTE
AMPLISSIMO PHILOSOPHORVM ORDINE
PRO
SVMMIS IN PHILOSOPHIA HONORIBVS
RITE OBTINENDIS
DIE XXII. APRILIS MDCCCLXXV.

PVBLINE DEFENDET ah.
IO. CHRIST. GVIL. DIEDERICHS
PYRMONTANVS.

GOTTINGAE
LITTERIS FRIEDER. ANDR. ROSENBUSCH
ACADEMIAE TYPOGRAPHI.

SCHMIDT

MARIAE THERESA IMPERATORI
GODICUM HERALDICUM MS.
ESTATE 1774
IN FAVORE

CENSUS ETENSI

ANALOGO-PHILOSOPHICUM ORDINE

180

MARIA THERESA IMPERATORI

ETATE OCTOGESIMA

ETATE OCTOGESIMA

ETATE OCTOGESIMA

JOACHIMUS GALL DUCALIS

1774

MADIBIA AGACDIBIMAM VENERABILIS DISSETRATI
MINISTERII ERFVRTENSIS EVANGELICI
SVMME REVERENDO
S E N I O R I
MAXIME PLVRIMVMQVE REVERENDIS
ASSESSORIBVS, PASTORIBVS
ATQVE
D I A C O N I S
DOMINIS, PATRONIS ET FAVTORIBVS
S V I S
QVA PAR EST OBSERVANTIA
SVMMOPERE COLENDIS

DISSERTATIONEM HANC ACADEMICAM

MINISTERI ERALDIENSIS EVANGELICO

PRO

MAXIMA ERGA SE BENEVOLENTIA

I N O R I

IN

GRATISSIMI ANIMI TESSERAM

DAT, DICAT, CONSECRAT

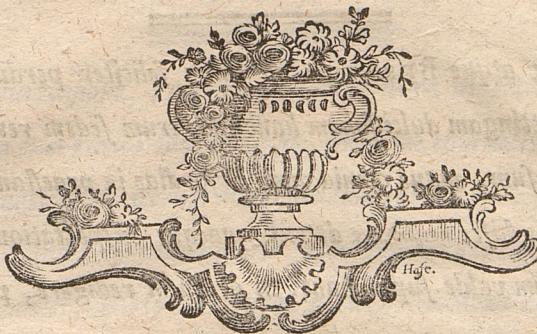
DIACONIS

DOMINI FATHERS ET FAVORIBVS

AVCTOR.

ET IHR EST OSSETRANTIA

SUMMOPERE CUPENDIS

PRAELOQVIVM.

Norunt iam Eruditi, me ante aliquot annos sua-
su atque consilio Illustris IO. DAVID. MICHAEL-
LIS Erfordiam petuisse, ut praefantissimorum
Codicum Hebraicorum MSS. qui ibi asseruantur,
nouam collationem instituerem. Finito hoc labore
satis licet molesto atque arduo, quem tamen adiutus
benevolentia S. R. Erfurtensis Ministerii Euangelici,
amicitiaque duorum in primis virorum, FRORIE-

PII atque BESLERI ad finem feliciter perduxii,
Gottingam dulcissimam hanc Musarum sedem reuer-
sus sum, eaque omnia quae Erfordiae in praestantif-
fimis h[ab]e[re]ntur detexi, quaeque exspectationem
meam valde superabant, in ordinem redigere, pre-
loque parare coepi.

Iam vero cum more academico publice aliquid
defendendum erat, non abs re esse iudicauit, si speci-
men quoddam harum variarum lectionum, quae no-
uitate sua sese commendarent, cum orbe eruditio
communicarem. Psalms autem selegi, quoniam
iis praecepue Viri Erudissimi, KENNIKOTVS,
MICHAELIS, TELLERVS, SCHVLZIVS,
BRVNSIVS aliquique operam impenderunt.

In numerandis iis Codicibus secutus sum ordi-
nem in ABRAHAMI KALLII dissertatione phi-
lologico critica de Codicibus Manuscriptis maxime

Erfur-

Erfurtenibus, propositum, quam etiam dissertationem cum rarer iam facta sit, proxime cum meis observationibus iterum imprimendam curabo.

Iudicium meum super his variis lectionibus raro adieci, Viris rei criticae peritioribus illud relinquentis. Hi vero iudicent, num omnes cum omnibus reiicienda, annon quaedam ex iis recipienda sint. Et si non omnes quas attuli variationes eiusdem momenti esse iudicent, si deprehendantur quaedam quae manifestae librariorum hallucinationes esse videantur, cogitent quoero, me, ut eo tutius de auditoritate Codicis MS. iudicari queat, omnes discepantias quas inveni notissae, et impossibile esse, ut omnes eiusdem momenti sint. Contenti erimus, si inter decem vel virginati variantes lectiones vel unica deprehendatur, quae textum nostrum valde mutilatum emendet, verbumque diuinum pristinae suae integritati restituat.

Id

*Id quoque monendum mihi est, ea quae in aliis
libris V.T. detexi, longe maioris momenti esse, quam
ea quae inueni in Psalmis. Videntur Psalmi magis
accuratiores maiorique cura descripti ad nos per-
uenisse quam caeteri libri V. T. maxime historici.*

*His ergo utere Beneuole Lector, siue me in
quibusdam lapsu offendieris, amice et citra acerb-
itatem admone. Vale meisque conatibus fave. Da-
bam Gottingae die XV April. MDCCCLXXV.*

SPECI-

SPECIMEN
VARIANTIVM LECTIONVM
EX PSALMIS.

PSAL. IV.

- V. 4. **הַלְּה** Codex I et II scribunt per Aleph, a verbo **מָלֵא**, magnificauit, mirabilem fecit, quod formam suam cum **הַלְּה** saepe permutat.
5. **עַל** משכברנמ Codex 2 habet cum praefixo Vau, quod exprimit Syrus (a). Consuetae tamen lectioni praeferri, non meretur.

PSAL. IX.

- V. 1. omisso Makkeph. (b) velut ynam vocem scribunt omnes Codices Erfurtenses qui carmina Dauidis continent, Primus, Secundus, et Tertius. Quartus enim Psalmos non continet, et Quintus non amplius Erfordiae afferua-

(a) Vide Celeberrimi IO. CHR. FRIED. SCHVLZII Specimen Obs. Crit. in Psalmorum versionem Syriacam, in appendice ad Kennikoti Notas Criticas ad quatuor Psalmos p. 211.

(b) Quod in his Codicibus paucim omittitur. Vide ABRAH. KALLI Diff. philol. crit. de Codicibus Manuscriptis maxime Erfurtensibus §. XV. n. 8.

A

asseruatur (c). Sic coniunctim legisse videntur LXX Interpretates et Vulgatus, vnde et b. LVTHERVUS vertit! von der schönen Jugend (d). Sic quoque habet SEBASTIANVS MÜNSTERVS, in rara sua Bibliorum Hebraicorum editione, Basileae 1546., quam ipse possideo (e), habuit sic RASCHI, ex cuius Commentariis permultas varias lectiones colligit cel. TYCHSENIUS (f), eandemque lectionem inueni in Psalterio Trilingui PETRI ARTOFAEI, cuius alia occasione curatiorem descriptionem daturus sum (g).

13. לֹא שָׁבֵח Codex 2. וְלֹא שָׁבֵח cum praefixo Vau, quod legerunt Syrus, Chaldaeus et Arabs. At a correctore duabus lineis transfixum est.

15. תְּהִלָּתְךָ singulariter legit Codex 2, consentiente Regionantano 2 et Codice 18. Bibliothecae Regiae Parisiensis. Vide egregium librum S. R. LILIENTHALII, Commentatio

(c) Ille enim anno huius saeculi vigesimo septimo Electori Moguntino Lothario Franciso dono datus est, ut comperi ex Summe Venerabilis FRANCIEPII Commentatione ad Ps. II, 7. pag. 7. Vbi vero hodie seruetur ignoro.

(d) Vide Celeb. BENI. GVIL. DAN. SCHVLZII Vollständigere Kritik über die gewöhnlichen Ausgaben der Hebräischen Bibel, p. 26. Confer Ps. XLVIII, 15.

(e) Vide de ea S. V. HIRTI Orientalische u. Exegetische Bibliothek, P. VI. p. 297-311.

(f) Bützowische Nebenstunden P. IV. p. 64. 65.

(g) Psalterium Davidis Trilingue additis aliquot doctissimum virorum correctionibus iuxta hebraicam veritatem, per PETRVM ARTOPOEVM, Basileae per HENRICVM PETRVM, mensie Martio anno MDXLV. forma duodecima.

mentatio Critica de duobus Codicibus Manuscriptis, qui
Regiomonti Borussorum afferuantur, p. 371.

PSAL. XV.

V. i. Codex ii. cum praefixo Vau יְשַׁבֵּן. Expri-
munt hanc copulam omnes fere versiones antiquae, LXX.
Syrus, Arabs, Vulgata, et ex Codicibus Manuscriptis Co-
dex 65 Bibliothecae Senatoriae Lipsiensis, cuius descriptio-
nem dedit Venerandus CARL FRIED. BAHRTIVS in
Observationibus Criticis circa lectionem Codicum MSS.
Hebr., Lipsiae 1770. Accedit Fragmentum illud Erfur-
tense, quod Erfordiae in Bibliotheca Venerandi Ministerii
Euangelici detexi, et in Bibliotheca Orientali illustris IO.
DAV. MICHAELIS Parte VI, n. LXXXVIII. a me de-
scriptum est, itemque editio *Gersoniana*, quamquam b. LV-
THERVS copulam non adhibuerit, vide Bibliothecam
Hag. Class. I. p. 237.

PSAL. XVI.

V. io. Pro irregulari חסידיך omnes Codices Erfurtenses
qui Psalms continent, legunt sine Iod חסידך, prouti
iam notauit illustris MICHAELIS, fautor meus ac pre-
ceptor nunquam non satis colendus, *in der Orientalischen
und Exegetischen Bibliothek*, Parte prima p. 210. 211. Non
iuuat hic ea omnia repetere, quae iam illustris MICHAE-
LIS (b), Summe Ven. LILIENTHAL (i) et Celeberri-

A 2

mus

(b) *Critisches Kollegium über die drey wichtigsten Psalmen von Christo* p. 212 - 215. (i) *Commentatio Critica de duobus Codicibus Regiomont.* p. 374. 375.

mus SCHVLZIUS (k) ad confirmandam hanc lectionem attulerunt; attamen testes quosdam, quorum apud hos viros nullam adhuc mentionem factam inueni, quorumque mihi notitia data est, addam. Pertinet hoc Fragmentum illud hebraicum Erfurtense, cuius iam ad Ps. XV, I. mentionem feci (l) et ex editionibus impressis ab aliis nondum commemoratis, Biblia Hebraica SEBASTIANI MÜNSTERI (m) Biblia Hebraica ELIAE HUTTERI, fol. 1587., eiusdemque Psalterium harmonicum, 1602. 8. A VGVSTINI IVSTINIANI Octaplus Psalterii, Genuae 1516, cuius descriptionem debemus S. V. HIRTIO (n) et Psalterium Trilingue PETRI ARTOPAEI, Basil. 1545. Tot ergo tantisque auctoritatibus haec lectio quotidie adhuc confirmatur, ut miser, Celeb. TYCHSENIVM in *Tentamine suo liberato* (o) contendere potuisse, Iod illud in quibusdam Codicibus sine iusta causa defiderari. Longe aliter de ea lectione sentit Summus MICHAELIS, in Biblioteca Orientali, P. I. p. 179.: *Diese Lesart ist nun mehr so bestätigt, dass man sie wol für zuverlässig halten kann.*

(k) in versione vernacula Psal-

nem iam notauit Venerandus FRO-

morum, P. I. p. 64. 65. cuius al-

RIEP in Programmate paschali

teram partem aude exspectamus.

vniuersitatis Erfordiensis, anni

1773.

(l) Vide ill. MICHAELIS
Orientalische Bibliothek P. VI.

(n) Orientalische u. Ex. Bi-

p. 242.

bliothek P. I. p. 23. 30.

(m) Ex quibus tamen cum et-
iam in Biblioteca quadam Er-
furtensi inueniantur, hanc lectio-

(o) Befreites Tentamen p.

94. 95.

kann: — Hier hat also die Kritik der christlichen Religion eine Entdeckung verschafft, dafür sie den Dank verdient, künftig nicht mehr (id quod facit Tychsenius) unter die verdächtigen Beschäftigungen gezählt zu werden. —

- II. שְׁבָע plene scribit Codex primus, vt Codex Sorbonicus 32 et Regiomontanus secundus. Dubitari igitur nequit, vocem per Cholem legendam esse, licet solus Theodotio eam pronunciauerit שְׁבָע (p). Addendum est Fragmentum Erfurtense, *Orientalische Bibliothek P. VI.* p. 243.

PSAL. XVIII.

- V. 16. Pro נִפְךָ Codex 3. legit אַתָּה, vt habet locus parallelus 2 Sam. XXII. 16. Confer Cel. VOGELII Dissertationem priorem in textum hebraicum Vet. Test. seu Collationem 2 Sam. XXII cum Psalmo XVIII. Halae 1770.
 23. Pro מַנֵּי cuius loco 2 Sam. XXII, 23. legitur idem Codex habet מַנֵּן, consentiente Psalterio harmonico ELIAE HUTTERI, et editione NISSELIANA. Confer etiam KENNIKOTI Dissertationem Secundam super ratione textus hebraici p. 552. sqbus.

PSAL. XXII.

- V. 22. Pro רְאִמְיוֹם (q) Codex III. legit inserto Aleph רְאִמְיוֹם, vt etiam legerunt omnes fere interpretes antiqui, qui bivalum

(p) Vide Ill. I. D. MICHAELIS Kritisches Kollegium p. 248. (q) de quo videlicet BOCHARINVM in Hierozoico, P. I. p. 948. et S. V. LILIENTHALIVM l. et SCHULTENSIVM in Commentario ad Iob, XXXIX, 9. 10. c. p. 375. Adde A 3

¶ ¶ ¶

balum intelligunt. Consentit Codex Regiom. 2. Sorbonicus 32. et editio Gerson.

PSAL. XXVII.

- V. 7. Praefixum Vau in וּנְנִי duabus lineis damnatum est a correctore Codicis primi. Omittunt illud Syrus et Septuaginta.
13. Pro חַיָּם Cod. II. III. legunt הַחַיִים, cum ה demonstratio, quod in Regiomontano 2 superscriptum est.

PSAL. XXX.

- V. 9. Frequentem eam permutationem nominum diuinorum יְהוָה et אֱרֹנִי, quae in omnibus fere Codicibus manu exaratis deprehenditur (*r*), ex Codicibus Erfurtenibus iam obseruanit ABRAHAMVS KALLIVS (*s*). Hoc ergo

Addit Celeb. SCHVIZZI Coniect. Crit. ad illustrationem Psal. XXII, 13. §. 10. in Bibl. Hagana, Clas. II. fasc. I. n. 2.

(*r*) Videbis, ut ex multis aliis tantummodo nominem KENNICKOTVM, Diss. I. super ratione textus hebraici. p. 443. 444. vers. lat. S. V. LILIENTHAL. Comm. Crit. p. 28. 96. 97. 98. et celeb. IEREM. IAC. OBERLINI Miserella Litteraria maximam partem Argentoratensis, p. 74. 88. 89. 97. S. R. KENNICKOTVS ex eo fe-

cit antiquitatis characterem et honestatis notam, sed recte eam ob rem reprehensus est a cel. SCHNVRER, in Diss. de Actate Codicum Hebr. Vet. Test. MSS. difficulter determinanda, §. 17.

(*s*) Dissertatio philologico-crit. de Codicibus Manuscriptis Biblico Hebraicis maxime Erfurtenibus, Halae 1706. sub praefidio b. Io. HENR. MICHAELIS habita, §. XVI. n. 9. Plura exempla dabo, si auctior mea editio quam iam paro, prodibit.

go loco ex nostris Codicibus primus et secundus pro אָרְנִי exprimunt nomen יְהוָה, quod hic etiam, vt in aliis locis frequentissime, faciunt Codex 65. Bibl. Senat. Lips. (t) ELIAE HUTTERI Psalterium Harmonicum, et editio STEPHANI in 16.

PSAL. XXXI.

V. 23. Pro נַגְרָתִי in Codice tertio per literarum transpositionem scriptum erat נַגְרָתִי quod cum radice גַּרְן etiam in Arabismo eandem significationem feruat (v). At corrector Codicis transposita impositis literis rabbinicis בְּאַנְגָּרָתִי in ordinem iterum rededit.

PSAL. XXXV.

V. 2. Pro בעורתי Codex III. melius forte legit cum praefixo Lamed בעורתי, vt semper fere ea phrasis exprimitur; Confer ex. c. Ps. XXII, 20. XXXVIII, 23. XL, 14. LXX, 2. LXXI, 12

PSAL. XXXVII.

V. 1. אל תקנא Codex III. legit cum Vau praefixo, quod exprimunt omnes fere antiqui interpretes, itemque Raschi, Vid.

(t) Vide Ven. BAHRDTII Obseru. Crit. circa lectionem Cod. MSS. p. 74.

(v) Arabibus جَرْنٌ primum significat amputavit, resecuit, et deriuatum جَلْجَلٌ fasciculum herbae, vel ligui, ex c. in LOCMAN-

ni fabula 14. Eadem vero etiam significatione occurrit radix جَرْنٌ, caedere, medium difficare, vnde ex c. Arabia dicta est Al-Gezira, Vide GOLIVM sub hac voce, et SCHVLTENSII Clav. Dial. p. 220, 221. Confer Psal. LXXXVIII, 6.

Vid. Cel. TYCHSENII *Bützowische Nebenstunden Part.*

IV. p. 67.

22. יִכְרֹתָנוּ idem Codex habet cum Nun paragogico, ut Codex Argentinensis tertius, vide Celeb. OBERLINI Miscella Litteraria p. 91.

30. Pro חכמָתָה idem iterum Codex habet pluralem, qualis occurrit Ps. XLIX, 4. Proverb. I, 20. IX, 1. XXIV, 7. Mallem vero in omnibus istis locis cum celeberrimo SCHVLZIO legere חכמָותָה, cum Masoretharum puncta, voci huic subiecta, plane sint anomala, vide doctissimi Viri Commentarium Criticum et Philologicum in Psalmum XLIX. p. 18.

PSAL. XXXVIII.

V. 14. Pro פַּי Codex II. habet פִּי, sine suffixo Vau, quod etiam omisit Syrus.

18. Pro נֶגְדֵּי Codex III. legit לֶנֶגְדֵּי, cum addito הַ, ut etiam in suo Codice habuit Raschi. Vide TYCHSEN. l. c.

PSAL. XXXIX.

V. 10. עֲשִׂיתָה cum הַ paragogico legunt Cod. I. et III.

13. אֱלֹהִיםָתִי cum copula Vau Codex 2, quam etiam exprimunt Chaldaeus, Syrus, et Arabs.

PSAL. XL.

V. 3. אַשּׁוֹרִי plene scriptum exhibent Codex I et III., ut quoque facit Regiomontanus secundus et alii quidam, quorum mentionem fecit S. R. LILIENTHAL.

17. Pro

17. Pro יְאָמַרְנוּ iidem duo Codices legunt, ut iam notatur in Bibliis Halensibus (x). Testes pro hac lectio-
ne iam adduxerunt ill. I. D. MICHAELIS (y) et S. V.
LILIENTHAL; addo tamen Codicem *Cassellatum*, —
editionem SEBASTIANI MÜNSTERI, editionem Nisse-
lianam (z), et Psalterium Trilingue PETRI ARTOPAEI.
Pro יהוּה idem Codex 1. hic et Ps. LXX, 6. legit אָרְנִי. Sed
vide notam ad Ps. XXX, 9.

PSAL. XLII.

V. 6. רֹוחֵלִי plene scribunt Codex I. II, quod eam ob cau-
sam adnoto, quoniam ingens numerus Manuscriptorum
Kennikotianorum eandem seruet lectionem, Vide S. V.
KENNIKOTI Notas Criticas in Psalmos XLII. XLIII.
XLVIII. LXXXIX. cum notis cl. PAVL. IAC. BRVNSIL.
suisque observationibus editas a celeberrimo Io. CHRIST.
FRID. SCHVLZIO, (Lips. 1772.) p. 101.

9. יְיַהְוָה eodem modo punctatum in Codice primo, ac ex Co-
dice Cassellano obseruavit cel. SCHVLZIVS (a). Habet
enim יְיַהְוָה, per duplex quidem Iod scriptum, sed ita pun-
ctatum, vt appareat punctatorem in suo Codice cum uni-
co tantum Iod legisse יְיַהְוָה, ad Deum vivum. Sic praeter
Codi-

(x) Coll. Ps. LXX, 5.

notatu haud indignas continet.

(y) in Collegio Critico p. 444. Vide de ea b. CARPOVII Crit.

(z) Quae, quanquam nulla Sacr. p. 421. 422.

Codicum Manuscriptorum, qui-
bus usi fuissent editores, mentio
facta sit, multas tamen varietates

(a) loc. cit. p. 191. Confer
ill. MICHAELIS Orientalische
Bibliothek P. III. p. 237. 238.

Codicem Cassellianum in textu habent duo Codices Argentinenses (*b*), Reuchlinianus *3*, et Regiomontanus secundus, Confer BRVNSIVM l. c. p. III. 112.

10. Pro בְּלֹחֶן in Codice I scriptum erat, *in praefigis*, i. e. *dolis inimicorum meorum*, sed שׁ in Zade correctum est.

PSAL. XLIII.

V. 3. יִבְיאֹנִי et יַנְחָנוֹנִי defective scribuntur in Codd. I. II. vt in quibusdam Codicibus Manuscriptis inuenientur BRVNSIVS atque KENNIKOTVS (*c*). At cum circa eiusmodi matres lectionis earumque usum tanta sit differentia, tantaque in iis vel omittendis vel adhibendis libertas deprehendatur, vt pro lubito nunc adiectae nunc vero omissae videantur, calculum facile adiicio sententiae quorundam Eruditorum (*d*), eas librariorum arbitrio plane olim relictas fuisse, adeoque pro lubitu nunc additas, nunc vero sublatas esse.

5. Vocem ultimam יַאֲלֹהֵינוּ omittit Codex tertius.

PSAL. XLIV.

V. 2. בִּימֵי in Codice primo scriptum per Caph, Vide ill. MICHAELIS Or. u. Ex. Bibliothek P. III. p. 213.

PSAL. XLV.

V. 15. Pro לְ Codex *3* habet tertiam personam הִנֵּה, cum mappi-

(*b*) Vide Cel. OBERLINI Micsella Litt. p. 96.

minandus mihi est Celeb. IO. G. LVD. VOGELIVS, diss. pec. de

(*c*) l. c. p. 116.

matribus Lectionis librariorum

(*d*) Ex quibus praeceps no-

olim arbitrio relicta, Hal. 1767

mappikato He, quod igitur etiam in suo Codice legisse
videtur Punctator.

PSAL. XLVII.

V. 8. Ante כל הארץ omnes Codices Erfurtenses adiiciunt
על. Ita praevio על leg. Regiomontanus 2, et Codex
27. Bibl. Reg. Paris. quem adducit S. V. LILIENTHAL.

PSAL. XLVIII.

V. 15. עלמות coniunctum hic iterum sineque Makkeph le-
gunt omnes Codices Erfurtenses. — Testes pro hac le-
ctione vide apud celeb. BRVNSIVM, in notis ad Kenni-
kotum p. 136. (e) SCHVLZIVM in versione vernacula
Psalmarum P. I. p. 292, et ill. MICHAELIS in der Ori-
entalischen Bibliothek P. II. p. 216. Addo Biblia Hebrai-
ca SEBASTIANI MÜNSTERI, HVTTERI Psalterium
Harmonicum, et Psalterium Trilingue PETRI ARTO-
P AEI.

PSAL. XLIX.

V. 2. Pro זאת in Codice primo ab origine scriptum erat
כל זאת, sed כל transfixum et sine punctis vocalibus re-
licium.

8. ל יתנ Codex III. cum Vau praefixo, ut Regiomontanus
2, Lipsiensis 65, et Sorbonicus 32. Confer Cel. SCHVL-
ZIVI Dissert. secund. Psal. XLIX varietate lectionis obser-
vationibusque philologicis illustr. p. 7. 8.

B 2

10. Idem

(e) et quod Codices Argentinenes attinet, vel OBERLINVM
I. c. p. 71. 86. 96.

10. Idem Codex cum praefixo Vau legit וְלֹא יַרְאָה vt Syrus et Codex 2 Regiomontanus.

15. plene legunt 1 et 2, vt quoque habuit Raschi.¹

18. iterum cum copula Vau, quam frequenter addunt, legunt Cod. 2 et 3. Exprimit eam Syrus, addit eam Regiomontanus 2, et olim adfuit in Parisino 27, vide S. R. LILIENTHAL.

21. Codex 2 sine Vau. Confirmat hoc quodammodo coniecturam cel. SCHVLZII, qui vertere mauult, Der Mensch, so herrlich er ist, bemerket es doch nicht, Vide Celeberrimi Viri Deutsche Uebersezzung der Psalme p. 301.

PSAL. L.

V. 3. Pro in Codice 1 scriptum erat אלְהִים, quae diuersitas ex nimia similitudine quam secum inuicem habent Nun Vau et Mem facile oriri poterat. (f) LXX vtramque lectionem coniunixerunt (g) Syrus autem cum nostro Codice legit אלְהִים.

PSAL. LI.

V. 4. Codex 1, praemissio ח, vt V. 9. quod sine dubio ex superfluo He praecedentis vocis ortum est. Sed erasum.

15. רְדָכֵיךְ singulariter sine Iod scribit Codex 1, viam i. e. religionem tuam. Ita Syrus.

PSAL.

(f) Ob eandem similitudinem ob causas praferendum esse cre-
Ios. V. 1. pro עברְתִי in margine do.

legitur עברְתִי, quod etiam alias (g) ὁ Θεος ἡξει, ὁ Θεος ἡμῶν.

V. 8. יְהִי־רָא־צָדֶק Cod. II. III. per Iod simplex, Tertius vero etiam omisso praefixo Vau. Eodem modo hanc vocem scriptam inueni Ps. LXII, 10. in Codice 1 et 3. et Ps. LXV, 9. in tertio.

ii. חסידיך Codex 3 habet sine Iod posteriori, confer Pf. XVI, 10.

PSAL. LIII.

V. 2. **התענו** Codex 3. habet fine praefixo Vau, vt legitur
in Psalmo parallelo XIV. v. 1.

5. Pro idem Codex legit **כל פעיל** vt iterum habet locus parallelus Pf. XIV. Consentient in hac lectione omnes versiones antiquae, cum quibus etiam facit Codex *Cassellanus*, vide Bibliothecam Orientalem ill. [MICHAELIS P. II. p. 242.

6. **הבישתה** fine He paragogico legunt I et II. Sic Raschi
et Codex Argentinensis Quartus, Vide Cel. OBERLIN
l. c. p. 96.

PSAL. LV.

V. 12. Pro מרחבה Codex I legit **ברחונה** plene et cum Beth.

21. יְרֵין Cod. 2. singulariter. Ita Codex Regiomontanus 2 et omnes versiones antiquae, excepto Targum, videlicet de S. R. LILIENTHAL.

PSAL. LVI.

V. 7. Pro Codex III legit, **ל נפשי**, cum praefixo, B 3 quo^d

quod semper fere cum קוה, quoties *infidari* significat,
construitur, vide ex. c. Genef. XLIX, 18. Hiob. III, 9.

14. **הָאֱלֹהִים** Codex I. אלֹהִים.

PSAL. LVII.

V. 12. עַל כָּל הָאָרֶץ Codex II cum praefixo Vau, quod ta-
men sine Schva relicturn est. Exprimunt illud LXX, Syr.
Arabs, Vulgata.

PSAL. LIX.

V. 15. Codex III. cum Vau praefixo, quod ha-
bent LXX. Codex 2 Regiomont, Syrus, alii. Vide S. V.
LILIENTHAL.

18. Quod huic carmini in fine additur, אֱלֹהִי חֶסְדִּי, trans-
fixum, adeoque reiectum est a punctatore vel Correctore
Codicis II.

PSAL. LXI.

V. 1. נִבְנֵת per Cholem Codex 3, vt in Cod. 32. Sorbon.
et Regiomontano 2. Sic etiam vertunt antiqui interpretes.

PSAL. LXII.

V. 8.Codex I cum Vau praefixo, quod habent LXX.
Vulgata, Arabs et Syrus.

12. Pro שְׁמֻעַתִּי in Codice III scriptum erat pluraliter,
שְׁמֻעָנוּ, sed correctum est. Ex veteribus sic legisse vi-
dentur Arabs et Chaldaeus.

PSAL. LXV.

V. 11. גְּרוּדִיה Cod. I. II. pluraliter, גְּרוּדִיָּה, quod poscit prae-
cedens

cedens תְּלִמְיָרָה. Sic SEB. MÜNSTER, RASCHI, HUTTER. et PETR. ARTOPAEVS.

PSAL. LXVI.

- V. 6. Pro יְם in Codice I. scriptum erat לִים, sed ל transfiguratum et non punctatum. Error sine dubio ob nimiam fessulationem vel incuriam librarii ex sequente לִבְשָׁה ortus.
 8. אלְהֵינוּ Cod. 1. 2. 3. Erroneam crederem hanc lectionem, ex similitudine litterarum Nun Vau cum ב finali ortam (b); sed aliter me sentire faciunt auctoritates Cod. *Cassellani*, *Region. 2*, et *Sorbonici 32*, quibus etiam assentiuntur Syrus et Chaldaeus, Vide ill. MICHAELIS *Orientalische Bibliothek P. II. p. 242.*

PSAL. LXVIII.

- V. 7. rasum est in MS. secundo, et ab initio fuisse videtur vel שְׁכַנְנוּ vel שְׁכַנְנִים.
 10. 20. 23. Cod. I. II. pro Adonai habent יְהֹוָה, ut in his locis etiam legit RASCHI. Consentiant duo Codices Parisienses, quos adducit cel. STARKIVS (i), et commate 23 editio HUTTERI.
 36. מִמְקָרֵשׁ fine Iod legunt 1. 2. 3. Ita RASCHI, Regionarius 2, Syrus, Symmachus, et Cod. 16, Bibl. Reg. • Paris. vide Cel. STARKIVM l. c. p. 135.

PSAL.

(b) Legas S. V. BAHRTIVM,
de proclivitate erroris in Scriptura veteri hebraeorum, in eius Observacionibus Criticis p. 13-18.

(i) in Sylloge Commentationum et Observationum Philologico-Criticarum, Vol. I. p. 128.

PSAL. LXIX.

V. 33. וַיְשִׁמְחוּ Cod. I. III. cum praefixo Vau, quod habent omnes versiones antiquae, Cod. 32. Bibl. Sorbon. Cod. 2. *Region. Editio Gerson. (k) Psalt. POTKEN, et LUTHERVS.* Addo editiones SEB. MYNSTERI, HVTTERI, et PETRI ARTOPAEI.

PSAL. LXX.

V. 5. Pro אלדים Codex III legit יהוה, vt Psalmo XL, 17.
Sic *Regiomontanus* 2 et Cod. 32. *Sorbonae*.

Pro יְשֻׁוָת Cod. I. III. iterum habent vt Psalmo XL, 17. השועת, vide ill. MICHAELIS *Critisches Collegium* p. 445.

V. 6. Ante עזורי Codex I praemittit particulam כי. Non male. Exprimit eam b. LUTHERVS, *denn du bist mein Helfer.*

PSAL. LXXII.

V. 17. cum Vau praefixo Codex 2, vt Chaldaeus, Syrus, et Arabs.

Pro ה וַיִתְבְּרָכוּ Codex 2 legit per loco Iod. Codex 1. omittit בָנו, et pro כל legit מִנְלָה, ab omnibus gentibus.

PSAL. LXXIII.

V. 13. Pro אָך in Codice I scriptum אֵיך. Vide ill. I. D. MICHAELIS *Orientalische Bibliothek* P. III. p. 213. 214. Sic ex. g. habet Syrus Pf. XXXIX, 6.

16. ה וַיַּחֲשֹׁב Cod. III. וַיַּחֲשֹׁב, sed ab alio additum.

PSAL.

(k) Vide Bibl. Hagan. Cl. 1. p. 238.

PSAL. LXXIV.

- V. 4. מִוּדְרֵיךְ pluraliter Cod. I. III, ut Regiomontanus 2,
Cod. 18. Bibl. Reg. Parif. et Cod. 32. Sorbon. RASCHI,
SEBAST. MÜNSTER, D. LVTHER, HVTTER, et
PETR. ARTOPAEVS, vide S Ven. LILIENTHAL.
6. וְנִילְפּוֹת Codex I legit sine Iod, ut RASCHI, MÜNSTER,
ARTOPAEVS, et HVTTER; — Secundus ad-
dito Beth, וְבַנְלִפּוֹת, sed emendatum est.

PSAL. LXXV.

- V. 2. אֱלֹהִים Codex III. לְאֱלֹהִים.
6. וְלֹא מִצְאָן. Vau praefixum in Codice 2 circello damna-
tum (?).
7. Eodem modo reiectum est in Codice 2 in voce וּרְבוּ;
quod quanquam faciliorem constructionem praebat, neu-
tiquam tamen consuetae lectioni praferendum est.

PSAL. LXXVIII.

- V. 4. Pro בְּכָחֵד, in Codice 3 legitur נִבְכָחֵד in Niphal. ut
Pf. CXXXIX, 15.
15. בְּתֵהוּמוֹת plene et per Beth scriptum habet MS. primum,
ut Regiom. 2. SEB. MÜNSTER, Pfalt. POTKEN. ME-
NASSE BEN. ISRAEL (m), HVTTER, et PETR.
ARTOPAEVS.

20. Pro

- (1) Legas de hoc circello ea
quaes ex Codice Cassellano obser-
vat ill. MICHAELIS in der Or.
Bibl. P. I. p. 232. sqq.

C

bus

(m) תְּהִלִּיבָן. Psalterium He-
braeum ex recensione Doctissimi
Hebraei R. MENASSEH BEN.
ISRAEL. Amstelodami sumptu-

20. Pro Codex III legit וְנַחֲלִים, sine vlla Corre-
ctura, — Secundus autem sine Mem vel וְנַחֲלִי, vel quod
probabilius mihi videbatur וְנַחֲלוֹ.
וְנַחֲלוֹ לְעָמוֹ Cod. III. עָמוֹ fine Lained.
32. Pro חַטָּאָו וּדְרָוֶת, porro peccauerunt, Codex I. legit וּדְרָוֶת et Codex III eodem fere sensu חַטָּאָו בְּן, peccauerunt
in eum, omissa particula וּדְרָוֶת. Sic etiam legisse viden-
tur Syrus et Arabs.
50. לא חשׁ Cod. 1. 2. cum Vau praefixo, et ex veteribus
Syrus et Arabs.
69. לעולם omitted in Primo.
72. כחטָם Cod. 1. 3. legunt per Beth, vt Regiom. 2. et duo
Parisienses, b. LVTHERV S (n), et omnes versiones anti-
quae quae exstant in Polyglottis Londinensisbus. At Sy-
rus Erpenii a cel. DATHIO ante aliquot annos iterum edi-
tus, fernat lectionem consuetam.

PSAL. LXXIX.

- V. 6. Pro אל הָגּוּם Cod. III. leg. על הָגּוּם quod melius
respondet sequenti hemistichio.
ועל מְמֻלְכָות (n).
9. יִשְׁעֵינוּ Codex I. vt Regiom. 2.
10. Kri בְּגּוּם Cod. 2. 3. habent in textu, quod etiam sic ha-
bet Regiomontanus 2. Confer S. V. LILIENTHAL.

PSAL.

bus Henrici Laurenti. 1634, for-
ma duodecima. Biblia Hebraica
eiusdem R. MENASSE prodie-
runt 1635. Laudantur a CARP-

zovio in Crit. Sacr. p. 418.

(n) Und er weidete sie auch
mit aller Treue. —

PSAL. LXXXI.

- V. 4. Vau plurale vocis תְקֻעִין in Codice 2 additum ab alio.
 Codex 1, בְּכָסָא, per Aleph, quod tamen transfixum est, et eius loco ה superscriptum.
 idein Codex, vt Regiom. 2. et duo Parisienses.

PSAL. LXXXVI.

- V. 2. Ante אֶתְהָ Codex 2 praemittit פִּי, quod non abhorret a praecedente נַי חֲסִיד. Sic etiam Manuscriptum tertium Argentinense, Confer cel. OBERLINI Miscella Literaria p. 92.
 6. Pro לְקֹל Codex 1. legit בְּקֹל, vt Regiom. 2.
 ii. Cod. 1. 2. habent praemissa particula נַי.

PSAL. LXXXVIII.

- V. 5. יְוָרֵד Cod. 2. sed Mem transf. et Iod superscriptum.
 כָּבֵר *sicuti vir*, in Codice 1 punctatum כָּבֵר, *sicuti fortis cui nullum robur est*. Has vero voces solis signis vocalibus a se inuicem distinguendas, frequentissime inter se permutatas esse, innumera exempla ex antiquis versionibus collecta docent.
 6. שְׁכַבִּי in Codice 2 scriptum per Nun, quod magnam aliquando cum Beth similitudinem habet, sed emendatum a correctore.
 9. כָּלָא Cod. 2. כָּל, quod cum RASCHIO consentit, qui in suo exemplari habebat כָּלָא, vt ex eo refert TYCHSENIVS l. c.

10. Pro *toto die* בְּכָל יוֹם Codex 1. habet phrasin synonymam בְּכָל עַתָּה, *omni tempore.*
13. פְּלָאִיךְ pluraliter Codex 1. vt habent omnes interpretes antiqui, excepto Syro, itemque Regiomontanus 2.

PSAL. LXXXIX.

Addam ad ea quae a viris rei criticae V. T. eximie peritis BRVNSIO atque KENNICKOTO in lucem jam prolata sunt (o), Spicilegium aliquot lectionum Codicum Erfurtenium, qui iis viris quoniam nulla earum in Bibliis Halensibus mentio facta fuerat (p), partim nondum innotuerunt, partim vero auctoritatibus ab iis iam adductis confirmantur. Et ex eo tutissime colligi posse credo, non omnes varietates quae in Codicibus Manuscriptis apprehenduntur esse meros errores librarii, festinationi vel incuriae tribuendos, sed reuera varias lectiones, varietates quae antiquitus in textum V. T. irreperserunt, et nonnisi studiofa omnium Codicum MSS. collatione emendari possunt.

V. 2.

(o) Notae Criticae in Psalmos XLII. XLIII. XLVIII. LXXXIX. cum notis Cel. BRVNSII editae a Cel. IO. CHR. FR. SCHVL. 210, Lips. 1772.

Orientalischen Bibliothek P. I. p. 207 sqq. Duo similia exempla dedit beat. BOHNIVS, alterum in der Untersuchung über 1 Sam. VI, 19. p. 38. 39. vbi in Codice primo scriptum est חַמְשֵׁי, alterum in diff. de restituendo Codice hebraico p. 23. ad locum Zach. XII, 10. quod vero etiam a Celeb. MICHAELIS obseruatum est.

(p) Quanta enim incuria atque negligentia prima horum Codicum collatio Halae instituta sit, docuit ill. MICHAELIS in der

V. 2. **לעולם** cum praefixo **ל** legit Codex 1, ut in quibusdam Codicibus Argentoratensis et Reuchlinianis inuenit Cel. BRVN SIVS. Confirmant eam lectionem Codex Cassellanus et Regiomontanus secundus, nullumque dubium est, quin **ל** illud falso omissum sit, Vide Cel. MICHAELIS *Orientalische Bibliothek* P. III. p. 214.

II. Pro **רכאת** Codex 3. legit per Iod, ut quoque habet editio NISSELII. Confer Ps. LI, II.

20. **לחסידיך** pluraliter cum duplice Iod legit Codex 2, vide KENNICKOTVM p. 150. Addidit Cel. SCHVLZIUS auctoritatem Codicis *Cassellani* (q), adiunxit ill. MICHAELIS *Iustiniani Octaplium Psalterii* (r), his vero omnibus adhuc addo Codicem Region. 2, et tres Codices Parisenses, quos nominavit S. R. LILIENTHALIUS l. c. p. 396.

28. Pro **אתננגי** Cod. 3. legit **אתננגי**.

40. idem Codex sine **ה** paragogico, licet ab alia manu superscriptum sit.

45. Pro anomalico **מִתְחָרֶז**, de quo conqueritur BRVN SIVS (s), in Codice 3. ad regulas grammaticas scriptum est **מִתְחָרֶז**, quam etiam punctuationem in versione sua Psalmorum fecutus est ill. MICHAELIS, vide *Orientalische Bibliothek* P. III. p. 193. (t) Sic quoque habet rara editio SONCINI 1488. euulgata, cuius descriptionem promisit cel. BRVN SIVS.

C 3

מִתְחָלֵד 48.

(q) p. 192.

(s) l. c. p. 153. 154.

(r) *Orientalische Bibliothek* (t) Desisti a iuicare ipsum, P. III. p. 191. Descriptionem eius- cessare fecisti viatorias, Confer dedit S. V. HIRTIVS in der Or. Ios. XXII, 17.

u. Ex. Bibl. P. I. p. 23-30.

48. מוחלָר coniunctim sine Makkeph scribit Codex 2,
quod nostri Codices frequenter omittunt (t). Vide de ea
voce disputantem BRVNSIVM p. 155.

50. בְּאַמְנוֹנִיךְ pluraliter habet Codex 1, vt Argentinens. 3.

PSAL. XC.

V. 2. וּמְעוֹלָם Cod. 2. sine praefixo Vau.

6. וּבְבָקָר Cod. 3. cum praef. Vau.

8. idem Codex sine הַ praefixo, quod etiam omissum
est in Regiom. 2.

PSAL. XCI.

V. 12. רְגָלִיךְ pluraliter Codex 3. Confer Math. IV, 6. Sic
Codex 1 habet Ps. CXXI, 3.

14. בֵּי in Codice 2 fuit פֵּי, sed correctum in בֵּי.

PSAL. XCII.

V. 2. לְשָׁמֶךְ Codex 3. שְׁטָךְ sine הַ.

11. כְּרָאִים Codex 2. sine Iod, vt Regiom. 2. et duo Parisi-
enses.

PSAL. XCIV.

V. 16. Pro פָּעָלִי Codex 1. leg. עַם פָּעָלִי.

19. Pro שְׁרֻעָתִי, cum multiplicantur cogitationes meae (u), Co-
dex 1. leg. סְרֻעָתִי perplexitates. Ita Regiomont. 2. et
alii, quos vide apud S. R. LILIENTHAL.

PSAL. XCV.

V. 1. יִשְׁעָנוּ Cod. 1. 2. יִשְׁעָנוּ.

נְבָרְכָה 6.

(t) ex c. in בית-אל, אחרידון, Vide KALLIVM §. XIV. n. 8.

(u) Psal. CXXXIX, 23.

6. נברכה Cod. 1. cum praefixo Vau, quod exprimunt Syr.

Arabs. Vulg.

10. חם Cod. 3. cum He paragogico חָמֵה.

PSAL. XCVI.

V. 3. כבורי Codex 3. praemissa particula אַתָּה, vt editio MÜNSTERI.

12. יער Cod. 3. הַיּוֹר, sed RASCHI, vt transfixum.

13. כי בא alterum in Codd. 1. et 3. omittitur, recte quidem, vt patet ex repetita lectione Ps. XCIVIII, 9. Consentit Regiom. 2. itemque Syrus. הארץ Cod. 1. iterum habet praeponit אַתָּה, quod in Codd. MSS. frequentius exprimitur quam in impressis.

PSAL. XCVII.

V. 6. שמיםCod. 1. 2. השמים sine articulo He.

Pro כל העמים omnes populi. Codex 3 habet כל הארץ omnis terra.

PSAL. XCVIII.

V. 1. Pro קדרון Codex 1. legit עוז brachium fortitudinis, quod a praecedente לְיִמְנוּ הוֹשִׁיעָה non alienum esse videtur. Miror tamen neminem ex Veteribus ei assentiri.

3. וראו Cod. 3. cum praefixo Vau, quod habent Chald. Syrus, et Cod. 2. Regiomontanus.

PSAL. XCIX.

V. 1. Pro תנוט nutabit, trepidare faciet terram, Cod. 2. leg. תנומ fugere faciet eam; ob similitudinem quam sunt inuicem aliquando habent literae Tet et Samech.

עשיזה 4.

4. עשרה Cod. 3. cum ה paragogico.

PSAL. CI.

- V. 2. prudenter agam in Codice 1. mutatum est in אַשְׁכִילָה, docebo te, vt a prima manu habuit Regiomontanus 2. Confer ill. MICHAELIS Orientalische Bibliothek P. III. p. 215.
3. שְׁתִים per Sin loco Samech habent 1. 2. 3., vt RASCHI, Regiom. 2. Paris. 18. et Sorbonicus 32. Confer Num. V, 12. Hof. V, 2.

PSAL. CII.

- V. 4. per Caph legit Codex 2, consumi sunt sicut fumus dies mei. Sic iam legerunt LXX. Chaldaeus interpres et Arabs. Ita etiam vertit b. LVTHERVS (v) consentiuntque SEB. MÜNSTER, HUTTERVS, NISSEL. et PETR. ARTOPAEVS.
20. מִמְרֹם fine punctis relictum in Codice 1, eiusque loco in margine scriptum בְּמִשְׁעָן, Confer Ps. LXVIII, 6.
27. Codex 2. per Caph, יְבָלוּ, יְבָלוּ, consumentur.

PSAL. CIII.

- V. 5. תְהִרְשֵׁךְ Codex 2, sed prius ab alia manu superscriptum.
20. Pro עֲשֵׂי דְבָרָו legit phrasin synonymous, ut exprimitur versu 21. Sic etiam vertit Syrus.

PSAL.

(v) Meine Tage sind vergangen wie ein Rauch. —

PSAL. CIV.

V. 24. singulariter sine Iod posteriori legunt 1 et 3.
Testes pro ea lectione adserit S. V. LILIENTHAL.

PSAL. CV.

V. 14. Pro אָדָם, quod vilem atque humilem hominem plerumque denotat (x), in Codice 1 scriptum אִישׁ, potentes, scil. magnates. At אִישׁ transf. et אָדָם ab alia manu positum in marg.

36. Pro בָּאָרֶץ, in terra ipsorum, scil. Aegypto, Codex 3 habet ipsum Aegypti nomen בְּמִצְרַיִם sine correctura. Assentientur huic lectioni Codex Cassellanus, Chaldaeus, et Syrus, Vide Ill. MICHAELIS Orient. Bibl. P. II. p. 248.

PSAL. CVI.

V. 3. Pro עֲשֵׂה Cod. 3. habet pluralem עֲשֵׂי, quem requirit praecedens שְׁמוֹרִי. Rechte, istum enim habent omnes Veteres Interpretes, et sic quoque beatus LV THERVS, und thun immerdar Recht. Eadem varietatem, (quae facile oriri poterat, si, quae coniectura est Celeb. HASSENCAMPII, Codex Sacer descriptori in pennam olim dictabatur) inueni in his Codicibus Nhem. II, 16, XI, 12. 6. וְהַרְשָׁעָנוּ Cod. 1. cum praefixo Vau, ut Syr. et Arabs, sed transf.

7. Pro

(x) Confer. Celeb. SCHVIL- est Ps. IV, 3. VIII, 5. LXII, 10. z. 11 Comm. Phil. in Psal. XLIX. Ies. LIII, 14.

3. Ita etiam וְנַא explicandum

D

7. Pro רְבָבָרְךָ Codex 1 habuit רְבָבָרְךָ, vt Psal. XXXI,
20., quemadmodum etiam legisse videtur Syrus (y). Sed
erasum est טוּבָרְךָ, et eius loco in margine scriptum
חֲסִדָּךְ sine Iod.
12. בְּדַבְּרֵיCod. 1 ברבריו.
29. Pro בְּמִגְפָּה Cod. 1. leg. בְּמִגְפָּה, quae diuersitas
iterum ex hypothesi Cel. HASSEN CAMP II facile expli-
cari potest.
30. וַיַּתְפַּלֵּל Cod. 2. וַיַּתְפַּלֵּל inserto תָּ, sed transf.
36. Pro וַיְהִי, bi, scil. vt vertit Ill. MICHAELIS po-
puli ethnici, (z) facti sunt eis — Codex 3, legit singula-
rem וַיְהִי, et hoc, scilicet idolorum adoratio, vel quae
versu sequenti commemoratur liberorum crematio (a)fuit
eis in laqueum. Nolo quidem hanc lectionem visitato tex-
tui preferre, cum is non minus probum sensum efficiat,
attamen ei fauent LXX. Vulgata et Arabs, adeoque non
plane reiicienda est.
39. מְעִשֵּׂיהֶם Cod. 1. sine praefixo Beth.
46. כָּל omitted in Codice 1. Secundus illud a manu recen-
tiori habet in margine.

P S A L.

(y) צְבָאָתָּךְ, benignitates
tuae, quod pro אֱשֹׁרִי ponere
plerumque solet, ex c. Ps. I, 1.
XXXII, 1. itemque Ps. XXXI, 20.
pro בְּנֵי.

(z) Und die Heiden wurden
ihnen zum Fallstrick.

(a) BRYANT Von den Men-
schenopferu der Alten p. 35.

P S A L . C V I I .

V. 19. מִצְוֹתָהֶם recte cum Copula Vau legit Codex 3.
Habent eam omnes vetustae versiones, approbat contextus.

P S A L . C V I I I .

V. 11. Pro שֵׁר מַפְרֵר Codex 3 habet שֵׁר מַבְרֵר, vt legi-
gitur Ps. LX, 12, cuius carminis pars posterior in hoc Psal-
mo repetitur, Coll. Ps. LVII.

P S A L . C I X .

V. 13. Pro בְּמַשְׁעֵי Codex 3 legit שְׁמַעַי vt LXX, Arabs et
Vulgata. Sic quoque Regiomontanus 2. Manifestum er-
go est diras istas execrationes non pertinere ad virum san-
ctissimi elogii Dauidem, sed ex ore inimicorum suorum
aduersus eum ortas esse, vt bene hunc Psalmum interpre-
tatus est Ill. MICHAELIS. Vide Virtutum Summum in
notis germanicis ad h. Ps. p. 212. 213 (b).

15. וַיְכִירֵת idem Codex habet significatione passiuia,
excindatur memoria ipsorum, quam etiam punctuationem
amplexus est b. L V T H E R V S (c), secutus septuaginta In-
terpretes, ναι ἐξολοθρευθεὶς ἐκ γῆς το μνημοσύνου αὐ-
τῶν.

D 2

תְּהִרְיָה 19.

(b) Lege etiam quae ad defen-
dendum Dauidem prolata sunt in
dissertatione de Psalmis impreca-
toriis, quae exstat in Bibliothé-
que raisonnée T. 35. Part. 2. p.
316. sqq. et germanice nuper ver-
sa est in auserlesenen Abhandlun-

gen über wichtige und angenehme
materien theologischen Inhalts
(Lips. 1774.) P. I. n. 5 Von den
Fluchpsalmen p. 69. sqq.

(c) Ihr Gedächtniß müsse
ausgerottet werden.

19. **תְּהִי** fuerat in Codice 2. **תְּהִי** sed 1 circello reiectum.
 27. **עַשֵּׂת** Codex 1 sine **ה**, vt Regiom. 2.
 29. Post addit Codex 2 **קְנֻן**, sed sine punctis reli-
 etum.

PSAL. CX.

V. 3. **נָרְבֹּות** plene habet Codex 2, vt legisse videntur veteres interpres. Vide Ill. MICHAELIS *Critisches Collegium* p. 523. Consentunt quatuor Codices Parisienses, Regiom. 2. et editiones SEB. MÜNSTERI, NISSELII et PETRI ARTOPAEI.

Pro **יְלֹהָתֶךָ** Codex 1 legit **יְלֹהָתֶיךָ** et Cod. 2. 3. **יְלֹהָתֶיךָ**, de quibus iterum videre sis Collegium Criticum ill. MICHAELIS p. 565. 566. Posteriorem lectionem exprimunt SEB. MÜNSTER, NISSELIVS, PETR. ARTOPAEVS, Psalterium POTKENII, Codd. 18. 48. Bibl. Reg. Paris (d), et Cod. 2. Regiomontanus.

5. Pro **אָדָנִי** Codex 1 leg. **רוּחוֹה**, quod pro Adonai legendum esse demonstravit Cel. MICHAELIS (e). Sic etiam RASCHI et Cod. 32. Sorbonae, quem adducit S. V. LILIENHAL.

PSAL. CXIV.

V. 5. Pro **תְּסֵבָב** Codex 2. leg. **יִסְבָּב**, sed Iod transfixum et **נ** superscriptum.

PSAL.

(d) Manuscriptum illud antiquissimum cuius mentionem fecit HOVIGANTIVS (vide Crit. Coll. p. 565.) S. V. LILLIENHALIO esse videtur Cod. 32. Sorbonae, in quo hanc lectionem inuenit Cel. STARKIVS.

(e) l. c. p. 592, 563.

PSAL. CXV.

- V. 1. אָמֹתֶךְ Cod. 1. 3. cum copula Vau, quam poscit contextus, non refragantibus antiquis versionibus.
7. יְהִלְכֹּן Cod. 1. 3. cum Nun paragogico. לֹאCod. 3. cum praef. Vau.

PSAL. CXVIII.

- V. 17. מעשֵׁי Codex 1 leg. singulariter מעשה, quod collatione explicandum esset (f). Sed ה duabus lineis transf. et י ab alia manu superscr.

19. אָבָא Cod. 1. וְאָבָא, vt *veniam*.

PSAL. CXIX.

Dagesch illud *neutrum*, quod ex Codice Cassellano detexit ill. MICHAELIS (g), aliquando etiam habent Codices Erfurtenses. Sic illud e. g. in hoc Psalmo inuenio in omnibus fere literis totius Alphabeti, cum quibus singuli versus inchoant. At de eo alio forte loco plura dicendi occasio erit (h).

- V. 12. Pro לְמַרְינָנו Codex 2 habet pluralem cum superflua matre lectionis Iod (i). Sed utrumque correctum est.

25. כְּדָבָרִיךְ pluraliter Cod. 1. 3. Sic habent SEB. MÜNSTER et PETR. ARTOPAEVS.

D 3

חֲסִידָךְ 41.

(f) ex. c. Pf. XIX, 2. Confer MSS. Erfurt. §. XV. 4.
dicta ad Ψ CVI, 3.

(i) Confer iterum *Orientalis.*

(g) *Orientalische Bibliothek sche Bibliothek* P. II. p. 237. 238.
P. IV. p. 228-237.

VI. p. 241.

(h) ad KALLILI diff. de Cod.

41. חַלְדֵּאָס pluraliter Cod. 1. 2. Ita Syrus, Chaldaeus, Cod. Regiom. 2. et Cod. 18. Bibl. Reg. Paris. Consentit iterum PETR. ARTOPAEVS.
42. בְּרַבְדֵּק pluraliter Cod. 1. 2. vt Regiom. 2. Cod. 32. Sorbonae et omnes fere versiones antiquae.
43. לְמִשְׁפְּטִיךְ pluraliter Cod. 1. 2. 3. vt habent omnes interpres antiqui, Cod. 2. Regiomontanus, quatuor Parisenses, Psalterium POTKENII, editio STEPHANI in 16. SEB. MÜNSTER, NISSELL. et PETR. ARTOPAEVS.
52. Pro מְעוֹלָם in Codice 1 fuit לְעוֹלָם sed לְ transf. et מ superscriptum.
66. בְּמִצְוָתִיךְ Codex 1. fine praefixo Beth.
86. Pro אָמֹנוֹנָה Cod. 1. habet אָמֹת, sed lineis supernis notatum est, et אָמֹנוֹנָה posit. in marg.
90. Cod. 3. cum ה parag.
98. מִצְוָתֶךָ singulariter Cod. 2. 3. Recte, sic enim poscit praecedens תְּחִכָּמָנִי, sapientem me reddit lex tua. Ita etiam vertunt LXX. ἐποφίσας με την ἐντολὴν σου.
115. בְּרוֹצָת Cod. 2. 3. per Patach legunt מִצְוָתָה, in singulari.
125. וְאָרְעָה. Praefixum נ in Codice 2. ab alio superscriptum.
127. Pro רְוַרְךָ Codex 2. legit legem tuam. At מִצְוָתֶךָ a manu recentiori positum in marg.
130. דְּבַרְךָ singulariter legit Cod. 3. Sic Regiom. 2. et quidam Veteres Interpretes, e. g. Syrus.
- Pro פְּתִיחָם Codex 1. legit פְּתִיאָם per Syriasmum, Cod. 2. cum Iod simplici,

133. **בָּאָמַרְתְּךָ** Codex 1. per Caph loco Beth. LXX. κατά το λόγιον σου. Conf. v. 116.
149. **כִּנְשֶׁפְטֵיךְ** pluraliter Codex 2., vt leg. Regiom. 2. Cod. 18. Bibl. Reg. Paris. et Cod. 32. Sorbon. Assentientur POT-KENIVS, NISSELIVS et versiones quaedam antiquae.
150. Pro **דְּבָרֵיךְ** Codex 1. leg. per Patach **דְּבָרֵי**, *sextatores mei*, quae etiam puncta vocalia exstant in Regiomontano 2. Consentientes habemus LXX, οἱ καταδιωκόντες με, Syrum et Vulgatam.
160. Pro **מִשְׁפְּט** Cod. 1. 3. legunt **מִשְׁפְּטֵיךְ**, cum Iod plurali, quod etiam a punctatore additum est in Regiomontano 2. Pluralem habent omnes versiones antiquae.
175. **וּמְשֻׁפְטֵיךְ** pluraliter legunt Cod. 1. 3. Consentient Cod. 32. Sorbon. Regiom. 2. Psalt. POTKEN. et omnes versiones antiquae excepta Syr.

PSAL. CXXVII.

V. 5. **אֵת אֲשֶׁר**. Codex 1. omittit particulam **אֵת**.

PSAL. CXXIX.

V. 6. Pro **גְּנוּרוֹת** Codex 3. leg. **גְּנוּרָה**, *herba in hortis*. Cum tamen usitata lectio non minus probum sensum efficiat (k), retinendam eam esse existimo. Nun etiam a Correctore in 3 emendatum est. Eandem varietatem inuenio in hoc Codice Nehem. VIII, 17.

PSAL. CXXXI.

V. 2. Dalet in **וְדַמְמֹתְךָ** in Codice 2. ab initio fuisse videtur Resch,

(k) Vide ill. MICHAELIS *Deutsche Anmerkungen* p. 241.

Resch, at a punctatore mutatum est in Dalet, Raphieque superscriptum. Ex veteribus per Resch legerunt LXX, qui vertunt ἡψωσα. Sic ex Resch saepe factum esse Dalet obseruauit Ill. MICHAELIS, Orient. Bibl. P. I. p. 248.

PSAL. CXXXII.

V. 12. Pro יְנֵי Codex 3. legit יְנֵי, per He, vt in solo Ecclesiaste scribitur, ex. c. Cap. II, 2. V, 15. 18. VII, 23. IX, 13. Vide de hac orthographica permutatione ill. MICHAELIS *Critisches Collegium über die drey wichtigsten Psalmen* p. 85. 86. 87.

PSAL. CXXXI.

V. 8. טַע Cod. 1. 2. leg. יָעַ cum praefixo י, quod exprimitur a Regiom. 2. et olim adsuit in Regio Parisino 27.

PSAL. CXXXVII.

V. 4. Pro יְאִי Codex 3. habet יְאִי, sed Iod ab alia manu superscriptum. Conf. Pf. LXXXIII, 13. et ill. MICHAELIS Or. Bibl. P. III. p. 213. 214.

PSAL. CXXXIX.

V. 20. וּכֹרֶן Cod. 3. habet נ, quod in impressis eliditur. Consentunt Regiom. 2. et Cod. 32. Sorbonae. שְׂרִיך singulariter sine Iod legit Codex 3. sumiserunt in vanitatem ciuitatem tuam, vt etiam vertit Syrus.
23. שְׁרַעֲפִי Cod. 1. 3. leg. per Samech. Conf. Pf. XCIV, 19.

PSAL.

¶ ¶ ¶

PSAL. CXL.

V. 3. **כָל הַיּוֹם** Codex 2, sed **ה** transfixum. Confer locos Ps. VII, 12. LXXXVIII, 10. CXLV, 2. in quibus sine He legitur **יּוֹם**:

PSAL. CXLI.

V. 3. **לִפְנֵי** Codex 2. **לִפְנֵי me.**
5. Cod. 1. 3. cum praefixo Vau, ut omnes veteri sti interpretes.

PSAL. CXLII.

V. 1. **שְׁמַע** Codex 1. **ה** cum **שְׁמַע** paragogico, sed transf.
10. **רוּחָר** transpositum in Codice 2., **תְּנַחֲנִי** **טוּבָה**, **בָּא**, **תְּנַחֲנִי** **טוּבָה**, in ordinem redactum est.
II. Pro **נֶפְשֵׁינוּ** Codex 1 habet pluralem, sed corre-
ctum est.

PSAL. CXLIV.

V. 2. Ad **עַמִּי** in Codice secundo inuenio notam marginalem
עַמִּים, quod pro legendum esse coniecit S. R. TEL-
LERVS (l). Confirmant coniecturam acutissimi viri tres
Codices Argentinenses, in quibus hanc lectionem inuenit
Cel. BRVNIVS (m), itemque Codex 2. Regiomontanus.
Digna praeterea visa est ill. MICHAELIS, quae in tex-
tum recipetur: *Der mir Völker unterwürfig macht*, et
olim etiam adfuit in Codice Erfurtensi quinto.

PSAL.

(l) De conjecturali Critica (m) Notae Criticae in quatu-
Vet. Test. p. LIV. Confer Psal. or Psalmos p. 80.
XVIII. 48. 2 Reg. XXII, 48.

PSAL. CXLVIII.

V. 10. **וְלֹא בִשׁוּקֵי** cuin praefixo Vau legunt Cod. 2. 3. Sic praeter nostros Codices habent Regiom. 2. Cod. 32. Sorbon. et Codex 65. Bibliothecae Senatoriae Lipsiensis (n). Consentit Syrus.

PSAL. CXLVIII.

- V. 2. Integrum hoc comma omissum in Codice 1, Causa sine dubio fuit simile initium versuum sequentium, vel quod alias ὁμοιτελευτῶν appellari solet (o). — Codex 2. exhibit Kri צָבָאַן in textu, quod etiam in textu seruat Regiomontanus 2.
6. **לְעוֹלָם** Cod. 1. **לְעוֹלָם** additum ab alio.
11. Pro **לְאַנְיָם** Cod. 1. leg. **אוֹמִים**, sed Vau transfix. et **ל** ab alia manu additum.

PSAL. CXLIX.

- V. 3. Integrum iterum comma omissum in Codice primo.
7. **חֲכָחוֹת** cum praefixo Vau legit Codex 1., vt ex veteribus Syrus et Arabs.

(n) S.R.BAHRTII Obseru. matica Chaldaica p. 110. *Orientalische und Exeget. Bibliothek* Crit. circa lectionem Codd. MSS. P. II. p. 234. 235.
Hebr. p. 75.

(o) Ill. MICHAELIS Gram.

Addita-

ADDITAMENTVM
LECTIONVM QVARVNDAM EX IOBO.

CAP. I.

- V. 12. Pro מַעֲמָקָה Cod. 2. et 4. legunt, vt Cap. 2, 6.
 14. Pro יְדִיחָם Cod. 4. habet vt Regiomontanus 2. vi-
 de vero ill. MICHAELIS *Oriental. Bibliothek.* P. I. p. 173.
 21. יְצַאתִי cum נ leg. Cod. 2.

CAP. IV.

- V. 17. Pro בְּעֵשֶׂבֶת in Codice 1. legitur, opus suum,
 vt iam vertunt LXX. απὸ τῶν ἐργῶν αὐτοῦ.

CAP. V.

- V. 7. Pro irregulari יְלִידCod. 2. 3. habent לִיל vt Regio-
 montanus 2. et Fragmentum hebraicum S. R. SEMLERI.
 Descriptum id exhibetur in *Admonitione de obseruandis he-
 braicorum Manuscriptorum membranis quae tegendis aliis
 libris seruiunt.* Halae 1764.

CAP. VI.

- V. 10. לֹא יְחֻמּוֹל Cod. 3. 4. cum praefixo Vau, vt Cassella-
 nus et Regiom. 1. 2. vide ill. MICHAELIS *Orient. Bibl.*
 P. I. p. 184.

CAP. VII.

- V. 1. יְמִין Cod. 1. 2. vt LXX. et Regiomontanus 2.
 9. לֹא יְעַלֵּה Cod. 2. 4. cum praefixo Vau, quod habet Re-
 giomontanus 2. Sic etiam scriptum inueniebam Gotbae
 in E 2

in fragmento quodam Bibliothecae ducalis, quod in eis
quae Celeberrimus GEISLERVS ibidem detexit numerum
habet 105. Scriptum nimirum erat ab initio אָלֹהֶם, ab alia
autem manu additum. Vnu.

CAP. IX.

- V. 26. אָבָה in Codd. 2. et 4. scriptum אָיְבָה, cum addito
Iod, quod S. V. LILIENTHALIVS. (a) de nauibus *inimici-
tiae*, sive *piraticis*, intelligit. Eodem modo habet MS.
Argentinense tertium (b), sed vereor ne Iod sit superflua
illa mater lectionis Iod, in Codicibus MSS. post praeced-
ens Tsere saepissime obuia, vnde etiam Exod. XXV, 31.
explicandum est.
35. Pro עַמְרִי Cod. 1. leg. עַמְרֵךְ tecum, sed emendatum est.

CAP. XII.

- V. 9. Pro יְהוָה, pro quo iam olim ill. MICHAELIS in epi-
metro ad Praelectionem 32. LO W T H I D suspicabatur
ארנֵן reponendum esse (c), Codex 4. legit אלֹהֶם, vt in mar-
gine habet Regiomontanus 2. Confer *Orientalische Biblio-
thek*. P. VII. p. 234.
13. Pro וּחֲבוֹנָה sapientia Cod. 4. legit וּגְבוֹרָה fortitudo,
sed corr.
23. לְגֻגִים posterius in Codice 1. non punctatum, et eius loco
in margine scriptum רְאַמִּים. Sic Codex 4. habet in textu.

CAP.

(a) *Commentatio Critic.* p. 411. (c) de Sacra Poesi Hebraeor.

(b) Vide Cel. OBERLIN Mi- p. 680. edit. Gött. 2.
scella Litteraria p. 90.

C A P . XIII.

- Vii. Post כָּל Codex 4. addit אֵלֶּה, quam vocem etiam exprimit LXX, ἴδου ταῦτα ἔωραν, Vulgata, omnia haec, Chaldaeus, Syrus, et Regiomontanus 2.
14. בְּכַפֵּי Codex 1. pluraliter in manus meas, vt b. L V T H E R V S, Vulgata, Syrus, Arabs, et Fragmentum Gothanum 105.

C A P . XIX..

- V. 2. אֱלֹהִים defectiue scribitur in Codice 4, vt saepius scriptam inueni hanc vocem in eodem Codice (d). Non plane inutilem esse hanc obseruationem, ex eo patet, quod LXX Interpretes hoc loco vertant ταῦτα μοι συνετελεσθή, vbi pro אֱלֹהִים forte legerunt הָלָה אֱלֹהִים; vide S. V. V E L T H V S E N I I Exercit. Crit. in Iob. XIX. 23-29. (Lemgov. 1772.)
p. 49. et 67.
29. Pro שְׁרוֹן Codex 4. exprimit Kri in textu, Confer Celeb. SCHVLZII Vollständigere Critik. p. 67.

C A P . XXII.

- V. 16. בְּלֹא עַת, Codex 4. vt Raschi, Regiomontan. 1. 2; et Codex Erfurtensis 2. in nota marginali.

C A P . XXIV.

- V. 5. Pro בְּמַעַלְמָם Cod. 2. leg. לְמַעַלְמָם, sed לְ transl. et בְּ superscriptum.
10. בְּלִי Cod. 2. 4. מְבִלִּי, vt Regiom. 1. 2.

E 3

C A P .

(d) Exempli gr. Cap. IV, 9. 17. V, 17. VI, 4. 8. 9. IX, 13. X, 2. XI, 5. 7. XII, 4. 6.

C A P . XXVI.

- V. 2. לֹא עַז Codex 4. לֹא עַז, cum addito ה quod consentit cum praecedente לֹא כָח.
8. Pro תְהִתֵּן Cod. 2. leg. תְהִתֵּן.

C A P . XXXI.

- V. 2. Pro Cod. 3. legit פְלִילִים, quam lectionem in versione sua germanica amplexus est illustris MICHAELIS. Confirmat eam Codex 2. Regiomontanus.
12. וּבְכָל Cod. 3. 4. leg. וּבְכָל, vt Veteres quidam, Raschi, et ambo Codices Regiomontani.

C A P . X L I .

- V. 2. לְפָנֶינוּ Codex 4. coram eo ut Targum et Regiomontanus 2.

C A P . XLII.

- V. 6. Post אֲמִינָם Codex 2. addit חַי,
9. וְצַפֵּר cum praefixo Vau legit Codex 2., quod etiam requirit contextus. Sic LXX. Vulg. et Regiom. 1.

Errata.

- Pag. 5. lin. 8. pro שְׁכֻעַ leg. שְׁבֻעַ.
— 7. — vlt. pro ligui leg. ligni.
— 4. — 15. — suo — suo.
— 10. — 13. — lubito — lubitu.

Theses.

Theses.

I.

Creatio mundi ab aeterno est impossibilis.

II.

Angelos existere sine diuina reuelatione probari non potest.

III.

Linguam Hebraicam primaeuam esse, Iudeorum commentum est.

IV.

Lingua Syriaca eundem habet usum ad illustrandam Hebraicam, quam Arabica.

V.

Hebraica lingua semper habuit vocales; at hodierna signa antiquitus in usu non fuerunt.

VI.

Iudeorum fabula est, Mosen a Deo ipso sepultum esse.

VII.

Muhammedes erat Naturalista, eiusque noua religio merus erat Naturalismus.

VIII.

Lingua latina minus apta est ad linguam uniuersalem Eruditorum quam Graeca.

IX.

IX.

*Falsa est eorum opinio, qui LOC MANNVM cum
AESOPO unam eandemque personam esse puta-
runt.*

X.

*Vitam post mortem Philosophia reddit tantum veri-
similem, non certam.*

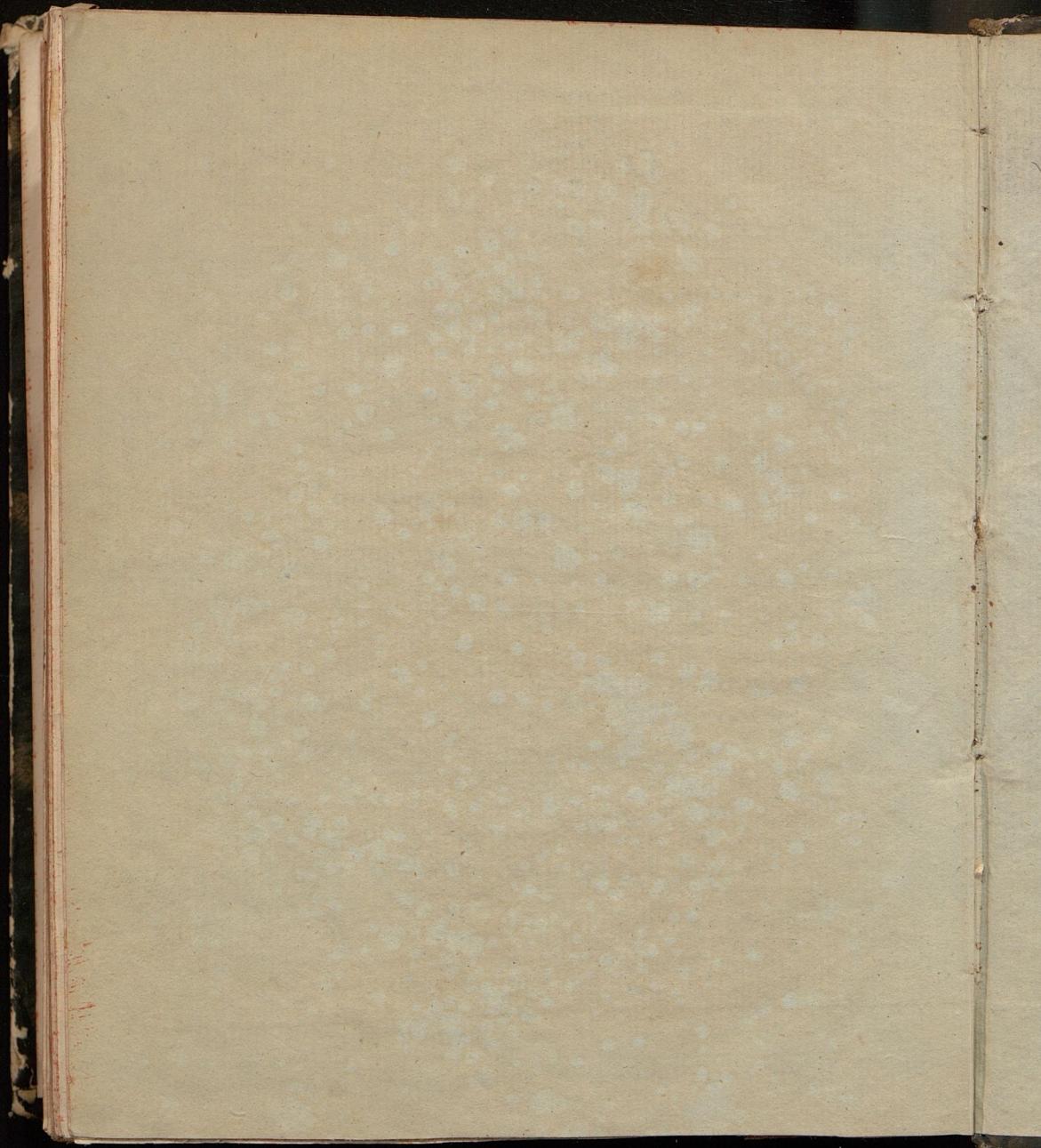
XI.

*Ex notione entis perfectissimi colligi non potest ad
eius existentiam.*

XII.

Liber Iosuae non a Iosua ipso scriptus esse videtur.

Jc 335

Vol 18

56.

Vol 17

56

Farbkarte #13

SPECIMEN

52
33

VARIANTIVM LECTIONVM CODICVM HEBRAICORVM MSS. E R F V R T E N S I V M IN PSALMIS.

CONSENTIENTE

AMPLISSIMO PHILOSOPHORVM ORDINE

PRO

SVMMIS IN PHILOSOPHIA HONORIBVS

RITE OBTINENDIS

DIE XXII. APRILIS MDCCCLXXV.

PVBLINE DEFENDET

IO. CHRIST. GVIL. DIEDERICHS

PYRMONTANVS.

ah.

GOTTINGAE

LITTERIS FRIEDER. ANDR. ROSENVSCH
ACADEMIAE TYPOGRAPHI.

